

[Behnke]

regeringen havde bevægelsesfrihed på personskatteområdet set i forhold til skattereformen.

Den 31. oktober var dette punkt ikke afklaret til fulde endnu, hvorfor Fremskridtspartiets første udspil gik ud på at fjerne statsafgiften på boligopvarmning. Fordelen ved den afgiftslettelse var og er fortsat for det første, at det bestemt ikke er skattereformstof. For det andet, at det er noget, som vedrører alle danske husstande, jf. Jyllands-Posten den 19. oktober i år, hvor der omtales en rapport fra Amtskommunernes & Kommunernes Forskningsinstitut, der godtgør, at de dårligst stillede familier er dem, der rammes hårdest af energiafgifterne. For det tredje og ikke mindst er det en statsafgift, som er lagt på noget så fundamentalt som boligopvarmning.

Vi angav også en mulighed for, at skatte- og afgiftslettelserne kunne falde på personskatterne eller bilbeskatningen. Men at der i 1990 skulle komme en sænkning af det samlede skatetryk, var et ufravigeligt krav fra Fremskridtspartiet, hvis de 16 Z-mandater skulle forvandles til ja-stemmer for finansloven.

Når der skal gennemføres disse reduktioner i statens indtægter, så må det selvfølgelig ske med samtidige budgetforbedringer. Vi ønsker på ingen vis at medvirke til større underskud på statsfinanserne, det er der såmænd nok andre der gør.

Vi havde derfor formuleret rimelige, realistiske besparelser på følgende områder: DSB, fastfrysning af ulandsbistanden, folkeskolen, kulturområdet, udlændinge, familiesammenføringer, erhvervstilskud, almennyttige boligselskaber, afbureaukratisering, personalereduktioner, privatiseringer, bistandsmodtagere, Miljøministeriet, andelsboliger og vandmiljøplanen.

På de nævnte 15 områder skulle der ske besparelser med så rimeligt et beløb som lidt over 17 mia. kr., og vi kan i forhold til de ændringsforslag, som nu er til behandling, og de lovforslag, der kom ud af forliget, konstatere, at Fremskridtspartiet er blevet imødekommet på 9 af de 15 forslag; ikke med de samme beløb, men også lidt har jo som bekendt ret.

Socialdemokratiets og SF's ordfører har i denne debat koncentreret sig meget om reduktionerne på erhvervsstøtteområdet, og man har lænet sig i opsigtsvækkede grad meget op ad nogle udtalelser fra erhvervsorganisationerne.

Lad det være helt klart, at Fremskridtspartiets synspunkt er, at hvis nogle virksomheder nu, hvor de mister statstilskuddene, går hen og mister konkurrenceevne, går hen og mister markedsandele, så er det også det bedste, der kan ske. Der er ingen grund til, at vi bruger statsstøtte til at opretholde specielle markedsandele. Hvis ikke man kan konkurrere på de pågældende markedsandele uden statsstøtte, skal man finde sig en anden beskæftigelse, som er mere profitabel.

Af de 15 Fremskridtsforslag fra den 31. oktober var der to, som bør fremhæves, to, som ikke er kommet med i finanslovforliget. Fremskridtspartiet havde foreslået en fastfrysning af ulandsbistanden på 1988-niveauet. En Observaundersøgelse offentliggjort i dagbladet B.T. fra den 12. december godtgør, at 59 pct. af befolkningen ønsker at reducere ulandsbistanden, altså præcis, hvad der er Fremskridtspartiets egentlige ønske. 34 pct. ønsker at fastfryse ulandsbistanden, og summen giver altså, at 93 pct. – jeg gentager 93 pct. – af befolkningen er imod stigninger på ulandsområdet.

På trods af en så krystalklar melding fra befolkningen – det kan godt være, der er 2 pct. til den ene side eller den anden side, men ikke desto mindre er det en krystalklar melding fra befolkningen – nægtede man at diskutere dette besparelsesområde, og ærlig talt, det må være underligt at være så frelst i sin holdning, at man totalt overser så kraftig en manifestation fra den danske befolkning.

Det andet punkt fra vores 15-punkts-plan, hvor befolkningen også er blevet overhørt, er flygtningebestemmelserne. 61 pct. af befolkningen vil ifølge Observaundersøgelsen have besparelser på flygtningeområdet, og det er efter vores mening en hån mod befolkningen, at regeringen aldeles har nægtet at diskutere de to nævnte væsentlige punkter, punkter, der ifølge undersøgelsen altså bestemt er væsentlige for befolkningen.

Senere i forhandlingsforløbet blev det afklaret, at regeringen på personskatteområdet har frie hænder, så længe det gælder statsskatten, altså 22-pct.-skatten, og den skattefri bundgrænse. Derfor formulerede Fremskridtspartiet den 27. november et udspil nr. 2. I dette andet udspil blev der byttet om på ønskesedlens punkter, således at reduktion af statsskatten fra 22 pct. til 21 pct. og en forhøjelse af den skatte-